

behov, der er en følge af graviditeten, jf. bemærkningerne til § 2. Kommunen giver således hjælp til forsørgelse til en ung kvinde under 18 år, hvis graviditeten fx medfører, at hun må opgive sit arbejde.

Som efter de gældende regler skal personer, der lever sammen uden at være gift, behandles som enlige. Hvis den ene har været ude for en ændring i sine forhold, der udløser hjælp, ydes hjælpen kun til denne person. I visse tilfælde kan et »papirløst« samlevende par dog have indrettet sig således, at den ene har erhvervsindtægter, og den anden udelukkende arbejder i hjemmet. I så fald vil en ændring hos den udearbejdende have en afledet virkning for den hjemmearbejdende med det resultat, at den pågældende ikke længere kan skaffe sig et forsørgelsesgrundlag gennem sit arbejde i det fælles hjem. I et sådant tilfælde vil der foreligge en »afledet« ændring for samleveren med den konsekvens, at der kan ydes hjælp forudsat, at vedkommende stiller sig til rådighed for arbejdsmarkedet, jf. forslaget § 13.

Fængsling og afsoning af straf er – som efter de gældende regler – blandt de ændringer, der kan begrunde hjælp. For den fængslede/afsoneren gælder særlige regler vedrørende beregningen, jf. bemærkningerne til § 29.

Der kan ydes hjælp til familien til den indsatte (ægtefælle og børn), når ægtefællen på grund af fængsling/afsoning ikke kan bidrage til familiens forsørgelse.

Til § 12

Stk. 1 svarer til bistandslovens § 40, stk. 3, hvorefter der ikke kan ydes hjælp til personer, der er under uddannelse.

Reglen er begrundet i, at uddannelsessøgendes forsørgelsesbehov dækkes gennem Statens Uddannelsessstøtte, og at der derfor kun undtagelsesvis kan ydes hjælp til personer, der er under uddannelse.

Som hidtil er der indsat en bemyndigelse til socialministeren, hvorefter der kan fastsættes regler om, at der i særlige tilfælde kan ydes hjælp til personer under uddannelse. Det er hensigten at videreføre reglerne i bekendtgørelsen.

Efter bemyndigelsen kan der også – som hidtil – fastsættes regler om, hvornår kommunen kan tillade, at en person, der modtager hjælp, kan deltage i undervisning. I disse tilfælde er det en betingelse, at modtageren er indstillet på at afbryde undervisningen for at udnytte et tilbud om arbejde eller aktivering mv.

Sådanne regler er i dag fastsat i § 2 i Socialministeriets bekendtgørelse nr. 58 af 6. februar 1996 om ud-

dannelsessøgendes ret til kontanthjælp efter bistandsloven i særlige tilfælde. Det fremgår af denne bekendtgørelse, at personer, der modtager kontanthjælp efter bistandslovens §§ 37 og 37 a, med kommunalbestyrelsens godkendelse kan deltage i undervisning svarende til folkeskolens 8.-10. klassetrin, i HF-enkeltfagsundervisning under 23 timer om ugen samt i anden undervisning, som ikke er godkendt som støtteberettigende efter lov om Statens Uddannelsessstøtte, og som ikke er led i en uddannelse, der berettiger til at blive optaget i en arbejdsløshedskasse.

Hvis modtageren af hjælpen er gift med en person, der er under uddannelse, vil dette ikke være til hinder for, at der ydes hjælp til den ægtefælle, der ikke er uddannelsessøgende. Dette følger af *stk. 2*. Det betyder, at den uddannelsessøgende ægtefælle ikke behøver at opgive sin uddannelse for at stille sig til rådighed for arbejdsmarkedet. Der beregnes ikke hjælp til den ægtefælle, der er under uddannelse, dvs. at hjælpen beregnes på samme måde, som hvis den ikke-hjælpsberettigede var fx pensionist eller efterlønsmodtager, jf. bemærkningerne til § 26. Det bemærkes, at reglen – i modsætning til i dag – anvendes uanset, om den uddannelsessøgende er berettiget til SU eller anden uddannelsesgodtgørelse. Efter forslaget gælder reglen alle former for uddannelse, bortset fra de uddannelser, der kan følges uden, at det har konsekvenser for retten til hjælp.

Forslaget § 30 om fradrag for indtægter finder tilsvarende anvendelse, dvs. at den uddannelsessøgendes indtægter kun trækkes fra i det omfang, de overstiger 9.100 kr. eller 6.825 kr., afhængigt af, om den pågældende har forsørgelsespligt over for børn eller ikke. Der henvises til bemærkningerne til § 30.

Til § 13

For at få hjælp i form af kontanthjælp eller aktivering skal ansøgeren opfylde sin pligt til at forsøge sig selv og sin familie.

I *stk. 1* bestemmes det, at det er en betingelse for at få hjælp, at ansøgeren og ægtefællen ikke har et rimeligt tilbud om arbejde. Har ansøgeren/ægtefællen et arbejde, eller kan ansøgeren få et arbejde, kan de pågældende ikke få hjælp.

I forbindelse med denne bestemmelse er der grund til at fremhæve følgende:

Fuldtidsarbejde/deltidsarbejde

Personer, der har fuldtidsarbejde, kan ikke få hjælp. Dette gælder også, selvom den løn, de tjener, eventuelt er lavere end det beløb, som de pågældende ville kunne få i hjælp efter reglen i § 25. Har ansø-